

“Ningú no té dret a negar una consulta”, afirma el teòleg Joan Costa en la trobada de capellans de Girona

Dc, 7/05/2014 per Catalunya Religió

(Josep Casellas -CR) “Ningú no té dret a negar una consulta”, va dir el doctor **Joan Costa**, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya i membre de l'equip directiu del Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església (SEDASE). Ho va afirmar en el transcurs de la seva intervenció a la Jornada de preveres i diaques que el Bisbat de Girona va dur a terme aquest dimarts 6 de maig a la Casa d'Espiritualitat Santa Elena de Solius.

Costa va qualificar d'“humanament injusta” l'actitud de l'estat que rebutja una consulta a través de la qual els ciutadans podrien manifestar com voldrien que la seva nació fos més reeixida. Ho va argumentar recorrent al principi de participació, defensat per la Doctrina Social de l'Església, i al fet que poden haver-hi reclamacions justes de “més grau d'autodeterminació”. “Hi ha dret a la consulta”, va afirmar. Tanmateix, va precisar que estar a favor de la consulta no implica necessàriament ser independentista, ja que “no hi ha una única estructura política possible, sinó moltes: autonomia, estat federal o confederal, independència...”. L'Església, va dir, ha de “respectar l'opinió legítima dels ciutadans” i són ells, els ciutadans, i els polítics, els qui han de buscar la resposta més adient.

La jornada va aplegar unes vuitanta participants, entre les quals hi havia **Francesc Pardo**, bisbe de Girona, i **Carles Soler**, bisbe emèrit d'aquesta diòcesi. A la presentació de la jornada, el bisbe Francesc Pardo va tenir un record per mossèn **Oriol Tataret**, “mestre de Joan Costa”, traspassat [recentment](#). El bisbe de Girona ja [s'ha pronunciat](#) en altres ocasions sobre el Dret a Decidir.

Nació: elements objectius i subjectius

Joan Costa va explicar que per identificar una nació cal tenir en compte uns

elements objectius, com són la llengua, la cultura, la història o el territori, i uns elements subjectius, que són la consciència dels objectius. “Cada nació té una cultura i una sobirania espiritual” i és una “família de famílies”, va dir.

Aquest és el concepte de “nació cultural”. Quan hi ha un element volitiu, de projecte comú, la nació cultural esdevé una “nació política”, va explicar. I “les nacions polítiques tenen drets i deures”. Sobre si l’Església donaria suport a un procés independentista, Costa va assegurar que “l’Església no ho ha fet mai ni ho farà”, ja que es tracta de “no fer trencadissa”. “El diàleg i la negociació és el camí a fressar”, va indicar.

El vessant econòmic

A la primera part de la seva intervenció, Costa va afirmar que la Doctrina Social de l’Església ensenya “principis, criteris i orientacions”. I va destacar la importància de la dignitat humana com a “principi original i originant” d’aquest pensament. En l’àmbit econòmic, va referir-se sobretot a dos principis derivats o concrecions de la dignitat humana: el destí universal dels béns i l’opció preferencial pels pobres.

Entre les aportacions del papa **Francesc** a la Doctrina Social de l’Església va esmentar: la centralitat de l’opció pels pobres com a categoria teològica; la cultura del descart i la globalització de la indiferència; i la compassió i la misericòrdia.